

پرسش ۱۶۱: آیهی (وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ)

سؤال / ۱۶۱: قال تعالى: (وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ) [532]، الآية تدم من لا يسجد عند قراءة القرآن، فهل يجب السجود مع قراءة القرآن؟
حق تعالی میفرماید (وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ) (و آنگاه که قرآن بر آنان خوانده شود، سجده نمی کنند؟) [533] آیه، کسی که هنگام تلاوت قرآن سجده نمی کند را نکوهش می کند، آیا سجده در هنگام تلاوت قرآن واجب است؟

الجواب:

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين

القرآن هو (الإمام الحجة على الخلق في كل زمان) [534]، وقراءته هي قراءة صفحته على الناس في هذه الحياة الدنيا، فيجب على الناس طاعته والخضوع لأمره، وهذا هو السجود الذي رفضه إبليس (لعنه الله)، ويرفضه كل مصاب بداء إبليس (لعنه الله).

پاسخ:

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الأئمة و المهديين و

سلم تسليماً.

قرآن، همان (امامی حجت بر خلق در هر زمان است) [535]، و خواندن آن یعنی خواندن صفحه وجودش بر مردم در این دنیا است، پس مردم باید از او اطاعت کنند و تسلیم فرمان او باشند و این سجده همانی است، که شیطان (لعنه الله) آن را پس زد و هر که به بیماری شیطان (لعنه الله) مبتلا باشد، نیز آن را پس میزند.

فَاعْرَاضَ النَّاسَ عَنِ الْقُرْآنِ النَّاطِقُ، وَهُوَ الْإِمَامُ وَحُجَّةُ اللَّهِ فِي زَمَانِهِمْ (عليه السلام) ، وَتَرَكَ طَاعَتَهُ هُوَ تَرَكَ السُّجُودَ ، وَهُوَ نَظِيرُ تَرَكَ إِبْلِيسَ (لَعْنَهُ اللَّهُ) السُّجُودَ لِأَدَمَ: (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا) [536].

بنابراین رویگردانی مردم از قرآن ناطق است، که او امام و حجت خدا در زمان خودشان است، و ترک اطاعت از او (عليه السلام) همان ترک سجود است، و آن مانند رویگردانی ابلیس از سجده برای آدم است: (و وقتی که به فرشتگان فرمان دادیم که بر آدم همه سجده کنید، و آنها تمام سر به سجده فرود آوردند جز شیطان که از جنس جن بود بدین جهت از طاعت خدای خود سرپیچید، پس آیا (شما فرزندان آدم) مرا فراموش کرده و شیطان و فرزندانش را دوست خود می‌گیرید در صورتی که آنها شما را سخت دشمنند؟ ظالمان را (که به جای خدا شیطان را به طاعت برگزیدند) بسیار بد بدلی است). [537].

[532] - الانشقاق : 21.

[533] - الانشقاق : 21.

[534] - قال الإمام علي (عليه السلام) : (أنا القرآن الناطق) ينابيع المودة لذوي القربى: ج 1 ص 214.

وعنه (ع) قال: (هذا كتاب الله الصامت، وأنا كتاب الله الناطق) وسائل الشيعة (آل البيت): ج 27 ص 34.

وعنه (ع) قال: (وهذا كتاب الله الصامت وأنا المعبر عنه، فخذوا بكتاب الله الناطق وذروا الحكم بكتاب الله الصامت إذ لا معبر عنه غيري) العمدة لابن البطريق : ص 330.

وعن عبد الرحمن بن كثير الهاشمي عن أبي عبد الله (ع) قال: (قال الذي عنده علم من الكتاب انا اتيك به قبل ان يرتد إليك طرفك، قال: ففرج أبو عبد الله (ع) بين أصابعه فوضعها على صدره ثم قال: والله عندنا علم الكتاب كله) بصائر الدرجات للصفار: ص 232 - 233.

[535] - امام علي (ع) فرمود: (من قرآن ناطق هستم). ينابيع المودة لذوي القربى: ج 1 ص 214.

و از او (ع) فرمود: (این کتاب صامت خداست و من کتاب ناطق خدا هستم). وسائل الشيعة (آل البيت): ج 27 ص 34.

و از او (ع) فرمود: (و این کتاب صامت خداست و من بیان کننده آن هستم، پس کتاب ناطق خدا را بگیرید و قضاوت را با کتاب صامت خدا واگذار کنید، زمانی که جز من بیان کننده ی آن وجود ندارد). کتاب "العمده: ابن البطریق: ص 330.

و از عبدالرحمن بن کثیر هاشمی از ابوعبدالله (ع) فرمود: «کسی که علمی از کتاب دارد، گفت: آن را برای شما می آورم قبل از اینکه پلک بزیند. گفت: پس ابوعبدالله - امام صادق (ع) - انگشتان خود را کرد و بر سینه خود گذاشت و سپس فرمود: به خدا سوگند ما علم کل کتاب را داریم. "بصائر الدرجات" الصفار: ص 232-233.

[536] - الکهف: 50.

[537] - الکهف: 50.